

Abd. j. Legatum misit ad gentes cōsurgamus aduersus edom ad preliū (quis) in q̄ (deducet me) dicit x̄ps quasi dicat nullus nisi tu deus pater: vnde sequitur.

Nonne tu deus qui repulisti nos et non egredieris deus in virtutibus nostris.

Mōne tu deus rē. sed melius cōpetit fm ea q̄ sequūt vt in p̄sona viri iusti legat̄ (quis deducet me) q̄si dicat iustus dixi supra (in ydumeā extendā calciamentū meū) .i. in mūdo cōtempnēdo ip̄m: sed cui⁹ virtute hoc faciāz non mea: sed tua o dñe: hoc est qd̄ dicit (q̄s deducet me in ciuitatē munitā) .i. in mundū q̄ est ciuitas munita cōtra deū ⁊ cōtra viros iustos: vt postea dicit (q̄s deducet me vsq̄ in idumeā) hoc est illa munita ciuitas. f. mūdus. supradiximus q̄re p̄ idumeā mūdus significat̄. q̄s in q̄s (deducet me in idumeā) vt eā cōtempnēdo cōculcet: nisi tu o dñe: h̄ est qd̄ sequit̄ (nōne tu de⁹) deduces me (q̄ repulisti nos) a mūdū delectatōib⁹ vt in p̄mo vsu bui⁹ psal. expositū est q̄ dñs repellit a lacte mūdane dulcedinis: apponēdo aliud amarū sicut tribulationē mūdū: q̄ p̄mittit sanctos de⁹ m̄ a mūdō: sed tñ liberat eos dādo patientiā: licz nō aufereudo pressurā: hoc est qd̄ addit (⁊ nō egredieris deus in virtutibus nostris) q̄si dicat nō ita exterius: sed apte liberabis sicut solebas liberare filios isrl̄: sed interius dādo patientiā. Grego. Tūc melius liberat cum patientiā dat. **Can. Abac. Ibi abscondita est fortitudo ei⁹. f. in cruce vbi victoriā habuit de dyabolo: sed abscondita fuit fortitudo sua: eo q̄ passiōē sustinebat: sicut in passiōib⁹ sanctoz h̄ autē interior fortitudo in duob⁹ consistit. f. in patientia ⁊ in cōtempnū tp̄aliū rerū vel subsidiorū: de patientia dicit.**

Ba nobis auxilium de tribulatōne: quia vana salus hominis.

Ba nobis auxilium de tribulatōe. .i. ipsa tribulatio nob̄ sit auxiliū qd̄ sit p̄ patiā. Greg. Adiuuēt virtutū tribulatio est. De cōtempnū tp̄aliū subdit (q̄ vana salus hominis) .i. salus expectata ab hoīe: vel vanū est expectare salutē ab hoīe. ps. Homo vanitati filius fact⁹ est. est em̄ q̄si fantasia. mō em̄ appet magnū qd̄: ⁊ postea nō inuenit̄. **Iac. iij. Que est vita n̄ra vapor: ad modicū parēs ⁊ cinis ceps exterminabit̄: sic est vana salus hoīs: f. nō salus dei: q̄**

In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

In deo faciemus virtutē. .i. virtuosam victoriā. ps. In te inimicos n̄ros ventilabim⁹: comūō dicit in deo nō bo mine. j. **Wach. iij. Nō in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est: ⁊ bñ (in deo faciem⁹ virtutē) q̄ ip̄e facit virtutē in nobis. Col. j. Laboro certādo scdm̄ opationē eius quā operat̄ in me in virtute: hoc est qd̄ seq̄tur (⁊ ip̄e ad nihilū deducet inimicos n̄ros) .i. dyabolū ⁊ malos hoīes. Mal. vlti. Erūt sicut cinis sub planta pedū vestroz. Ro. vlti. Deus cōteret sathan sub pedib⁹ nostris: hoc sit qñ homo fortiter resistit tēptationib⁹: ⁊ quādo viriliter cū patientia sustinet tribulatiōes. h̄ notandū q̄ supra dixit ciuitatē munitā esse mundū ⁊ sunt multa p̄tinentia ad munitiōē huius ciuitatis. vs.**

- Muri.**
- Fossati.**
- Turres.**
- Propugnacula.**
- Scuta.**
- Salex.**
- Sagitte.**
- Arcus.**
- Iacula.**
- Uexilla.**
- Lozice.**
- Habitatores.**

Habet em̄ murū diuitiarum: vnde Naum. in fine. Aque muri eius id est diuitie q̄ fluūt ⁊ reflunt sicut aque. ps. Super muros eius iniquitates: quia frequenter diuitie aut inique acquirūtur aut inique possidentur vnde vocantur mammona iniquitatis Luc. xvj. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis.

Fossatum huius ciuitatē est auraria qd̄ impleri non potest. Eccles. v. Auarus nō implebit̄ pecunia.

Turres sunt dignitates mundi. Esa. xx. In die interfectionis multozū cū ceciderint turres erit lux lune sicut lux solis. id est in die iudicij quādo cadunt honores ⁊ dignitates quia sicut dicit Esa. ij. Incuruabit̄ altitudo virozū

et exaltabit̄ dñs solus in die illa: tunc lux lune. i. ecclesie militantis erit sicut sol solis. i. ecclesie triūphantis: quia tunc adueniet regnū dei. id est regnū militantis ecclesie veniet ad regnū triumphantis.

Propugnacula sunt scie seculares. Jud. ix. Erat turris excelsa in medio ciuitatis. i. dignitas in medio mūdū: ⁊ paulo post dicit: ⁊ sup̄ turri tectū stātes erāt p̄ ppugnacula. i. p̄ sciētias seculares: p̄ has em̄ stāt multi in turre dignitatē

Scuta sunt excusatiōes. Job. xli. Corpus ei⁹ quasi scuta fusilia ⁊ cōpactum squamis sefe p̄mentibus vna vni cōiungitur ⁊ nec spiraculū quidem incedit per eas.

Salex est vana spes de satisfactōe ⁊ venia. Eccli. v. Ne tardes cōverti ad dñm ⁊ ne differas de die in dies ⁊ in eodem. Ne adicias peccatū sup̄ peccatū ⁊ dicas miseratio dei magna est peccatozū meozū miserebitur.

Sagitte sunt detractiōes. Hiere. ix. Sagitta vulnerās lingua eozum.

Arcus est pravū iudiciū. Osee. vij. Facti sunt quasi arcus dolosus cadent gladio: arcus dolosus est qui p̄mo do minū suū vulnerat: hoc est iudiciū pravū: q̄ sicut dicit Ro. ij. In quo aliū iudicas teipsum condemnas.

Iacula sunt verba adulationis. psal. Molliti sunt sermones eius super oleū: ⁊ ipsi sunt iacula.

Uexilla sunt praua exēpla. Sap. ij. Memo expers sit luxurie nostre vbiq̄: relinquamus signa leticie nostre.

Lozice sunt delectationes sibi cōnere. Eccli. xliij. Indus et se quasi lozica aquis. i. delectationibus que terminū habent mare amaritudinis eterne.

Habitatores hui⁹ ciuitatis determinātur. Ezech. xxvij. Perse ⁊ lidij ⁊ libes erant in exercitu tuo viri bellatores tui. perse interpretatur latera sua disfluētes ⁊ signāt super bos qui non possunt habere latera. i. aliquos pares quos ip̄i non disfluant ⁊ dilaniēt: q̄ volunt eos sibi subijcere: lidij interpretantur nati vel generati ⁊ signāt luxuriosos qui semp̄ studēt generationi: libies interpretatur introitus. ⁊ signat cupidos q̄ semp̄ sunt in introitu dñq̄ sitim sedare cupit sitis altera creuit: h̄ sunt ergo habitatores huius ciuitatis: de q̄bus dicit j. Job. ij. Omne qd̄ est in mundo est cōcupisctia carnis ⁊ cōcupisctia oculoz ⁊ sup̄bia vite.

Psalmus LX

Audi deus deprecationem meam: intende orationi mee.

Titulus (In fine i hymnis. ps. dauid) In p̄cedēti psal. egit de fructu tribulatiōis. h̄ autē lz in tribulatione positus sit iustus vel ecclesia laudat deū ⁊ de exaltatione sua ⁊ triūpho quā habet in agonia tribulatiōis: gratias agit: vñ sensus tituli talis est (ps) iste dirigēs nos (in fine) christū (in hymnis) .i. in laudibus exhibitis (dauid) id est x̄po. Intēdit autē alios monere ad laudē dei. bipartitus est psal. Primo inter tribulatiōes positus iustus vel ecclesia orat ⁊ se p̄seueraturū dicit. Secūdo se auditiū esse indicat ⁊ laudes promittit ibi (q̄si tu deus meus). Dicit ergo iustus (exaudi deus deprecationem meam) pro malis amouēdis (intende orationi mee) pro bonis adipiscēdis. Et nota exaudire dicit̄ auribus: intēdere autē oculis: vox autē audit̄ aure: opus autē videt̄ oculis: ⁊ h̄ duo necessaria sunt ei q̄ vult a dño exaudiri: vt nō tm̄ oret voce sed ⁊ opere: nō em̄ cessat orare q̄ non cessat benefacere: ⁊ id postq̄ dixit (exaudi) addit (intēde) quasi dicat: audi vocē ⁊ aspice ad opa. Itē per hoc qd̄ dicit (deprecationē) notat orationē suā esse assiduā vt hec p̄positio denotet extēsiōē: p̄positio em̄ q̄q̄ implet q̄q̄ mutat q̄q̄ minuit. **Ia. vlti. Multū valet deprecatio iusti assidua. Itē notat eā esse purā cū dicit (intēde orationi mee) oratio em̄ est ad deū tm̄: deprecatio autē q̄q̄ fit ad boīem: ⁊ illa oīo dī pura q̄ ad deū solū ē: ⁊ postea oīdit orationē suā generalē eē cū dicit**

A finibus terre ad te clamaui: dum angretur cor meum in petra exaltasti me.

A finibus terre ad te clamaui iustus em̄ particeps est omniū orationū que fiunt in ecclesia: vnde in psal. Particeps ego sum omniū timentū te. ⁊ ideo dicit̄ clamare ad

Ps. 60.

9 4

M
Qualit m̄
dus dī ci
uitas mu
nita duode
cim muni
tionibus.

dominū (a finibus terre) .i. ab omni loco ecclesie quantū. cūq; sic remotus ab eo dicit etiā iustus deprecari contra in- fultus malozū hominū orare cōtra insultus dyaboli. Itē dicitur deprecari cōtra miseria aliozū clamare cōtra infir- mitates pprias. ostendit etiā orationē suā esse directā: cū dicit (ad te) et deuotā cū dicit (clamaui) Itē necessariam cū addit (dū anxietē cor meum) tūc scz clamaui. ps. Co- uersus sum in erēna mea dū cōfigitur spina. Item fideles ostēdit cū dicit (in petra) existētē. i. in christo p fidē (exal- tasti me) quasi dicat pseuerabo vel pseueravi in instantia orationis: donec exaltasti me spz inimicos meos quousq; dando mihi victoriā de eis. Dico q; (exaltasti me) dando victoriā contra mala: et plus fecisti quia.

3 **¶ Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.**

¶ Deduxisti me) vt in bonis proficere. deduxisti inq; de vir- tute in virtutē proficentē. i. de operibus vnius virtutē in opa alterius virtutis: et sic notat se nō ociosum fuisse post victoriā. Nō em̄ deducit qui facit vel dormit. Sap. x. Bu- stum deduxit dñs per vias rectas. ps. Tenuisti manū de- xterā meā et in voluntate tua deduxisti me. iste ducatus sig- nificatus fuit Nūeri. xxiiij. per. xlij. māñones p quas de- duxit dñs filios israel. Dux itineris fuisti in cōspectu eius mūdus aut nō ducit suos per vias rectas. sed per laborin- tum qz in circuitu impij ambulāt: qz (face? es spes mea) quasi dicat tibi ducatu meum ascribo qz nō in alio habeo spem nisi in te. vel sic ideo (deduxisti me) quia in te spera- ui: quia si in aliū haberē spem et confidentiā: tu me relinq; res et nō deduceres. ps. dñs amat iudicium et non derelin- quet sanctos suos in eternū cōseruabunt: sic ergo (factus es spes mea) vt me in bono proficentē deducas: sed quia semp insidiat inimicus: s̄m illud Gen. iij. Ipsa cōteret ca- put tuū et tu insidiaberis calcaneo eius: ideo etiā (factus es mihi turris) ad defendendū: non debilis: sed (fortitudi- nis) et hoc (a facie inimici) dyaboli vel mali hominis. Pro- uer. xvij. Turris fortissima nomen dñi ad ipm̄ currit iu- stus et exaltabitur quasi dicat non poterit ad eū attingere inimicus: vñ de Job dicit Gregorius in alto mentē fixe- rat: et ideo ad eū hostis irrupere nō valebat: et qz tu (face? es mihi turris fortitudinis) nō supabit me inimic? s̄ ego.

4 **¶ Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum.**

¶ Inhabitabo in tabernaculo tuo) .i. in ecclesia militan- te ero et pugnabo contra inimicū (vsq; in secula) vsq; quo moxēs intrem in secula seculozū. i. in secula sempiterna: et hoc nō fortitudine mea: sed qz (protegar in velamento alarū tuarū) .i. potentie tue qua me potes ptegere: et mi- sericordie tue qua idem vis facere: hoc est qd supra petijt Sub vmbra alarū tuarū ptege me a facie impiozū q̄ me affluerūt. Pōt aut totū legi a pncipio i psona pctōis pe- nitētis et dicētis (exaudi deus deprecationē meā) de pecca- tis dimittendis (intēde orationi mee) de gratia recuperā- da (a finibus terre ad te clamaui) .i. longe a te factus per peccatū. ps. De pfundis clamaui ad te dñe. Ione. iij. De ventre inferi ego clamaui et exaudisti me: dū anxietē cor meū. hoc est vñ et summū remediū vt cū homo in anxie- tate animi est: clamat ad dñm et in eodē cū angustiaret in me anima mea: domini recordatus sum. et venit ad te ora- tio mea. Jac. vlti. Tristat aliquis in vobis orat equo ani- mo et psallat. Lu. xxij. Factus in agonia prolisius orabat vel potest iungi ei qd sequitur (in petra exaltasti me) .i. in ardua penitentia: quod fecisti (dum anxietē cor meum) in cōtritione. psal. Anxietus est super me spiritus meus in me turbatū est cor meū: et dū homo multā anxietur in cō- tritione: tunc assumit durā penitentiā que per petram si- gnificatur: vnde Proverb. xxx. Lepusculus plebs inuali- da in petra collocat cubile suum: lepusculus est q̄ timens est pro peccatis suis. talis collocat cubile in petra penitē- tie. Hier. xlvij. Relinquitē ciuitates habitate i petra ha- bitatores Noab. hec significat petra quam vixit Jacob Gen. xxvij. Et crexit in titulū quia dulcis est proficiētib?

A
In psona
penitētis.

et suavis: et signū victorie contra vicia (deduxisti) me de vicio ad virtutē: de culpa ad gratiā quod magis proprie dicit educio q̄ deductio. psal. Eduxit me de lacu miserie et de luto fecis: et statuit supra petrā pedes meos: dicit au- tem (deduxisti) et non eduxisti. vt plus notet: quia postq; eduxit dñs de peccato: deducit hominē faciendo cū presi- cere. vnde in psal. Post predicta verba. f. et statuit supra petrā pedes meos. adiūgit et direxit gressus meos. in hoc autē quod dicit (deduxisti) innuit se esse cecum qui duce indiget vidente: alioquin si cecus ceco ducatum prebeat ambo in foucā cadūt: dicit ergo (deduxisti me) .i. ducē de disti mihi rationē. prelatū magistrū. psal. Dux itineris fu- isti in conspectu eius. Deu. viij. Adduxit te dñs. xl. annis per desertum. Determinat autē per quid homo deducit de peccato. scz per spes venie: vnde addit (quia factus es spes mea) tripliciter. f. spes venie. spes gratie. spes glorie quia em̄ hoc sperat a dño: ideo exire cōsentit et appetit de peccato: sed qz pharā cōtempnus surgit in scādala et dy- abolus cōtra penitētes fortius insurgit. cito recideret ho- mo in peccatū nisi dominus eū deduceret et regeret et pro- tegeret cōtra insultus temptatiōnū: ideo bene addit (tur- ris fortitudinis) supple factus est mihi (a facie inimici) nō dicit a machinis: sed (a facie) quia dyabolus plures deij- cit blandicijs q̄ terroribus quod tangit infra vbi dicit ca- dent a latere tuo mille et decē milia a dextris tuis: per de- xteram significat prosperitas et arrisus: per latus sinistrū signatur aduersitas et persecutio: vel ad litterā (facies ini- mici) est facies inimici ornata quas multi videntes capti sunt: exemplū habet de Dauid. ij. Reg. xj. Qui vidit Ber- sabee et captus est in cōcupiscentia eius: ideo dicit Eccli. ix. Speciem mulieris alieni multi admirati reprobi facti sunt (inhabitabo) hoc vt supra exponat: et pter hoc notā- dū qz dicens (inhabitabo) reprehendit vagos. Hier. xiiij. Hec dixit dominus populo qui dilexit mouere pedes et nō quieuit et domino non placuit (in tabernaculo) militie nō in balneo contra ociosos. Job. vij. Militia est vita homi- nis super terrā. Gen. xxv. Jacob vir simplex habitabat in tabernaculis: non inimici vt apostate (in secula) non ad horam: vt mercenarij. Joban. vij. Seruus non manet in domo in eternū: filius manet in eternū (protegar in ve- lamento alarum tuarum) vt supra expositum est Math. xxij. Quotiens volui cōgregare filios tuos quēadmodū gallina pgregat pullos suos sub alas: pullos dicit nō vul- pes non miluos. Deu. xxij. Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos et super eos volitans. dominus effi- protegit et fouet nos alis suis vt plumescamus virtutib? et bonis operibus: et his volumus post ipm̄ ad celum. de buius pennis dicit Augustinus Alia sarcina premit me Christi sarcina te subleuat. alia sarcina pōdus habet chri- sti sarcina pēnas habet. nā et aui si pēnas detrebas: onus tollis et quo mag abstuleris: eo mag in terra remanebit.

5 **¶ Quoniam tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.**

¶ Secūda pars vbi ostendit se esse exauditum. Continu- atio (inhabitabo) et protegar (quoniam tu deus exaudi- sti orationem meam) vt scilicet non solum in presenti me custodias: sed vt etiam futura bona mihi largiaris: hoc est quod sequitur (dedisti hereditatem timentibus) nomē tu- um domie dedisti id est dabis. Ecclesiasti. j. Timenti de- um bone erit in extremis (hereditatē illam) de qua Deu- tero. xxvij. Dominus ipse est hereditas eoz. Esa. lviij. Ciba- bo te hereditate iacob patris tui. Ecclesiasti. xxvij. Here- ditas mea super mel et fauum (timentibus) immo debe- ret dicere diligētib? s̄m illud Job. xxxvj. Annūciat de ea amico suo. Solutio loquitur de timore filiali. De quo Ecclesiastici. xxv. Timor domini initium dilectionis ei- us. Item ecclesiastici. xl. Timor domini paradusus bene- dictionis (nomen tuum). Nota qz quedam nomina dei sunt timenda et terribilia: sicut iudex iustus. Hieremie xxij. Hoc est nomen quod vocabunt eum dominus

Iustus noster. Quodam sunt amabilia sicut iustus misericors. Prima ad iudicium pertinet: alia ad misericordiam. postea ostendit quid in illa hereditate habebit: primum est perpetuitas vite quod notat cum dicit.

Dies super dies regis adijcies: annos eius usque in diem generatiois et generatiois.

Dies super dies regis adijcies) dies dicuntur omnes qui se bene regunt: istis addit dominus (dies) eternitatis (super dies) temporis sicut dicitur quod breue videtur. s. dies subdit significans eternitatem alio nomine: et est idem sensus (annos eius) supple (adijcies) et facies durare (usque in diem generatiois et generatiois). i. usque in diem qui transcedit secula presentis et future generatiois de quibus diebus et annis per. Cogitavi dies antiquos et annos eternos in mente habui. Nota quod dicit (dies super dies adijcies) non super noctes: quod dominus non adijcet dies eternitatis super noctes peccatorum. **Esa. xlviii. Erit sabbatum et sabbatum: qui igitur in presenti nullum habet diem: nullum habet in futuro: sed sicut pictor super album colorem super addit aureum: ita dominus super dies presentis super addit dies glorie. s. cum homo se dealbauerit per penitentiam in sanguine agni. dies presentis brevis est: dies glorie longa est: unde eam vocat annum subdens (annos etc.). **Esa. lxxii. Dies ultionis in corde meo. i. dies presentis: annus retributiois mee venit. i. annus glorie est ne **Ezech. iiii. Diem pro anno dedit tibi pro anno eterne glorie acquirere **Job. xxxv. Complebunt dies suos in bono seculi in presentia et annos suos in gloria. Notandum autem quod annus dicitur multipliciter.********

Annus dicitur multipliciter.

Eternitatis in create. Ps. Tu autem idem ipse es et anni tui non deficient. in hoc anno est una dies: de qua per. Melior est dies una in atrijs tuis super milia. de hoc anno est Fides.

Eternitatis. vii per. Cogitavi dies antiquos: et annos eternos in mente habui: hic annus habet septem dies. s. septem votes: de hoc anno est Spes.

Gratie vel benignitatis. Ps. Benedices corone anni benignitatis tue **Esa. lxx. Ut predicarem annum placabilem domino. hic annus habet septem dies. s. septem dona spiritus sancti. **Ecclesi. i. Dies seculi quis dinumeravit: de hoc anno est Caritas.****

Ecclesiastice unitatis. hic est annus iubilaeus: de quo **Leui. xxv. Quibus sunt septem dies. s. septem sacra **Ero. xxv. Septem diebus sit aial decimandum cum matre sua: octavo die reddes illi mihi. Animal decimandum est electus glorificandus qui debet restituere casum angelorum: hic debet esse cum matre sua ecclesia septem diebus nutriendus. s. septem sacramentis et die octavo debet reddi deo: de hoc anno est Intellectus.****

Predestinationis **Job. iij. Non oportet in diebus anni huius anni: dies sunt electi vel illi tres: de quibus **Ezech. xiiii. Hoc Daniel et **Job. huic anno subseruit admiratio videlicet: quare vnus predestinetur et alter reprobetur. **Ubi **Rom. xj. Et clamat apostolus **O altitudo etc.************

Sterilitatis. s. temporis ante gratiam **Luc. iij. Ecce tres anni sunt ex quo venio querens fructum in ficulnea hac: et non inuenio: tres anni sunt temporis ante legem sub lege: et non oblita fuit lex quoniam medium silentium tenuerunt omnia huius anni sunt peccata **Job. iij. Pereat dies in qua natus sum: de hoc anno est timor. Quid autem sit dictum quod dicitur in hoc versu. s. (dies super dies regis adijcies annos eius etc.) breuiter exponit: dicens****

Permanet in eternum in conspectu dei: misericordiam et veritatem eius quis requiret.

Permanet in eternum. i. permanebit: ecce perpetuitas vite qua assignauimus. Primum esse inter ea que sunt in hereditate celi habenda. Secundum est apta dei visio: vnde dicitur (in conspectu dei) **1. Cor. xj. Cuius in conspectu eius **Esa. xxxij. Regem in decore suo videbunt **Job. xvij. Hoc est vita eterna cognoscant te verum deum: que misisti iesum christum. Tertium est omnium miseriarum amorio. Quartum est omnium peccatorum solutio: de his duobus addit (misericordiam et veritatem eius quis requiret). q. d. non eris tibi miseria: et ideo nullus requi-******

ret misericordiam: nec erit aliquis de peccatis non solutus: et ideo nullus requiret veritatem eius.

Sic psalmum dicam tui in seculum seculi: ut reddam vota mea de die in diem.

Sic. i. cum in illa hereditate introduce? ero (psalmum dicam no. t. i. laudabo nomina tua in seculo) persecutus (seculi) sic in qua faciam istud in futuro: ut in presenti (reddam vota mea) baptis mi et religionis: non semel vel ad horam (s. de die in die). i. asidue et cum perseuerantia. q. d. per hoc veniam ad te laudandum internum: si hic perseuerabo in seruitio eius aliter non: quod hoc est votum quod in baptismo vouet quilibet christianus. **Ecclesi. v. Si quid vouisti deo ne moreris reddere. displicet enim deo infidelis et stulta promissio. Infidelis dicitur promissio: quoniam a bono promisso relinquitur. stultitia quoniam malum promittit. **Ezech. xvij. Qui dissoluit pactum non effugiet. Potest etiam aliter legi illud quod dicitur (misericordiam et veritatem eius etc.) usque in finem. q. d. multi sunt qui requirunt misericordiam sibi fieri et non veritatem. s. pauci vel nulli requirunt filium (misericordiam et veritatem) vnde quasi admirans querit (misericordiam et veritatem eius) filium (quis requiret). i. petet: vel (quis requiret). i. cogitabit et recogitabit apud se quanta est dei misericordia et quanta est eius veritas (quis enim requirit misericordiam) qua pro nobis tot et tanta sustinuit: pauci autem nulli **Esa. lxxij. Iustus perit et non est qui recogitet in corde suo **Ecclesi. xxix. Gratias fideiussoris ne obliuiscaris: dedit enim pro te animam suam. Item (quis requiret misericordiam) qua pro talibus illa sustinuit **Rom. v. Commendat deus suam caritatem in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus christus pro nobis mortuus est. Item (quis requiret misericordiam) qua peccata dimittit **1. Cor. ij. Non ex operibus iusticie que fecimus nos sed per misericordiam suam saluos nos fecit. Item (quis requiret misericordiam) qua ipse confert gratiam **Ezech. xlvj. Lani te aqua: emundauit sanguinem tuum ex te vnxi te oleo. Item (quis requiret misericordiam) qua expectat ad penitentiam **Rom. ij. Si quis misericordia dei ad penitentiam te adducat. Item (quis requiret misericordiam) qua peccatores reuocat **Esaie. xxx. Erunt aures tue audientes vocem post tergum momentis. Item (quis requiret misericordiam) qua pascit ingratos **Matth. v. Solus suum orem facit super bonos et malos (quis ergo omnes istas (misericordias requiret) pauci vere **1. Cor. xij. Adimpleti sunt et saturati sunt et eleuauerunt cor suum et obliuiscunt mei. Item (quis requiret veritatem) qua punit vniuersaliter: **Ecclesiastici in fine. de omni reatu: adducit dominus in iudicium. Et **Matth. xij. De omni verbo otioso quod locuti fuerint boies reddentur in die iudicii. Item (quis requiret veritatem) qua tam districte iudicabit **Prover. vj. Non requiescet cuiusque peccatus: nec suscipiet pro redemptione dona plurima. Item (quis requiret veritatem) qua tam grauius punit **Esa. xxxij. Quis exprobat poterit habitare cum ardeobus sempiternis. Item (quis requiret veritatem) que tunc tunc punit. i. sine fine **Apoc. xix. Fumus totius mundi eius ascendet in secula seculorum. loquitur de babilone. i. de mundo **Esa. lxxv. Iste funis erit in furore meo. ignis ardens tota die (quis ergo) requiret misericordiam et veritatem eius (sic). i. ita requiret (psalmum dicam nomini tuo) id est bona opera faciam ad honores nominis tui (in seculo seculi). i. quod diuixerit in hoc seculo: ut reddam vota mea de die in die: sicut supra expressum est.**********************************

Psalmus LXI

Ps. lxx.

Domine deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum.

Domine Titulus (in finem pro yditum per. David) In precedenti psalmo egit de celesti hereditate. et dicit Gregorius Quod vilescunt temporalia cum considerant eterna. Ideo in hoc psalmo agit de transiliente spirituali qui corde terrena transilit. De hoc est titulus. Yditum enim interpretatur transilientis eos scilicet mundanos terrena amantes: vnde sensus tituli talis est (psalmo) iste est (David propheta) babilus (pro yditum). i. agens de transiliente qui transilit (in finem) christum qui non in via remanet: sed usque in finem transilit: Intencio patet quia monet ut contemptis temporalibus: ad eterna aspici-